

การอภิปรายผลการวิจัย

จุดมุ่งหมายสำคัญของการวิจัยครั้งนี้คือ ศึกษาอิทธิพลของชื่อการค้าและคุณภาพของเบียร์ต่อพฤติกรรมการเลือกคิ่มของผู้บริโภค และศึกษาความสัมพันธ์ของความมีประสับการณ์ในการดื่มเบียร์กับพฤติกรรมการเลือกคิ่มของผู้บริโภค

จากสมมติฐานข้อที่หนึ่งดังไว้ว่า ชื่อการค้าและคุณภาพของเบียร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกคิ่มของผู้บริโภค พนว่า

ด้านอิทธิพลของชื่อการค้า เมื่อพิจารณาจากข้อมูลพฤติกรรม ผลการวิจัย ปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ในพฤติกรรมการเลือกคิ่มเบียร์เฉพาะเงื่อนไขขวดต่างรสเหลือง เท่านั้น ส่วนในเงื่อนไขอื่นทั้งหมดรวมทั้งการวิเคราะห์ประกอบกับข้อมูลการรายงาน ค้ายถ้อยคำด้วยแล้ว ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ดังไว้ว่าชื่อการค้ามีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการเลือกคิ่มของผู้บริโภค

ด้านอิทธิพลของคุณภาพ เมื่อพิจารณาจากข้อมูลพฤติกรรม ผลการวิจัย สนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ในพฤติกรรมการเลือกคิ่มเบียร์เฉพาะในเงื่อนไขขวดต่างรส ต่าง แต่ปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ในเงื่อนไขอื่นทั้งหมดรวมทั้ง เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการ รายงานค้ายถ้อยคำด้วย

จากสมมติฐานข้อที่สองที่ดังไว้ว่าชื่อการค้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือก คิ่มของผู้บริโภคมากกว่าคุณภาพของเบียร์ จากพฤติกรรมการเลือกคิ่มรวมทุกเงื่อนไข พนว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ และเมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลการ รายงานค้ายถ้อยคำ ผลการวิจัยก็สนับสนุนสมมติฐานข้อนี้

จากสมมติฐานข้อที่สามที่ดังไว้ว่า พฤติกรรมการเลือกคิ่มเบียร์ของผู้บริโภค ที่มีประสับการณ์ในการดื่มเบียร์มากกับผู้บริโภคที่มีประสับการณ์ในการดื่มเบียร์น้อยไม่

แทกต่างกัน พบร่วมผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อนี้ เนพะในพฤติกรรมการเลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์เท่านั้น ส่วนในการเลือกซื้อการค้าของเบียร์นั้น ผลการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมและข้อมูลการรายงานความถ้อยคำจะได้อภิปรายดังต่อไปนี้

๑. อิทธิพลของซื้อการค้าของเบียร์

จากข้อมูลพฤติกรรม

ในพฤติกรรมการเลือกคิ่มเบียร์ รวมทุกเงื่อนไข ผู้บริโภcmีการเลือกคิ่มเบียร์โดยพิจารณาการเลือกซื้อการค้าของเบียร์ตราสิงห์และเบียร์อมฤตแทกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๑๐ แสดงว่าการเลือกคิ่มเบียร์ของผู้บริโภคขึ้นกับซื้อการค้าของเบียร์

ในพฤติกรรมการเลือกคิ่มเบียร์ในเงื่อนไข ขาดต่างรสต่าง ผู้บริโภcmีการเลือกคิ่มเบียร์โดยพิจารณาการเลือกซื้อการค้าของเบียร์หง ๒ ชนิดแทกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๑๐ แสดงว่าการเลือกคิ่มเบียร์ของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับซื้อการค้าของเบียร์ ส่วนในเงื่อนไข ขาดต่างรสเหมือน ผู้บริโภcmีการเลือกซื้อการค้าของเบียร์ ๒ ชนิด ไม่แทกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๑๐ แสดงว่าการเลือกคิ่มเบียร์ของผู้บริโภคไม่ขึ้นกับซื้อการค้าของเบียร์

จากพฤติกรรมการเลือกคิ่มดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่าผู้บริโภcmีความเลื่อมใสในซื้อการค้า เพราะในพฤติกรรมการเลือกคิ่มเงื่อนไขเดียวเท่านั้นที่ไม่ปรากฏ - อิทธิพลของซื้อการค้า และเป็นเงื่อนไขที่ผู้บริโภคจะได้มีเบียร์จากขาดที่ติดซื้อการค้าต่างกันก็จริง แต่คุณภาพของเบียร์ในขาดหงสอง เมื่อกัน จึงอาจทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกว่าจะเลือกขาดใดก็ได้ จึงไม่ปรากฏอิทธิพลของซื้อการค้า จาก ๒ เงื่อนไขข้างต้น จึงพอจะสรุปได้ว่าผู้บริโภcmีความเลื่อมใสในซื้อการค้าซึ่งสอดคล้อง

กับข้อคุณพนของราวน์^{๕๐} และคันนิงแฮม^{๕๑} ที่ได้ศึกษาประวัติการเลือกซื้อสินค้าห้ามขาย ประเภทของผู้บริโภค พนว่าผู้บริโภคเลือกสินค้าชนิดหนึ่ง ๆ เพราะมีความเดื่องในสีของการค้า ทักษะ^{๕๒} ทำการศึกษาการเลือกชนมปั่ง เมเนเคนส์^{๕๓} ศึกษาการเลือกเนื้อไก่ Wong และไวท์^{๕๔} ศึกษาการเลือกและประเมินคุณภาพของเครื่อง - คำนวณ ต่างก็พบว่าชื่อการค้ามีอิทธิพลต่อการเลือกสินค้าของผู้บริโภคทั้งสิ้น นอกจากนี้ชواتช์^{๕๕} และแอลลิสัน^{๕๖} พนว่าชื่อการค้ามีผลต่อการประเมินรสเบียร์ และชา โคลบี^{๕๗} ก็พบว่าชื่อการค้ามีผลต่อการรับรู้คุณภาพโดยเฉพาะเมื่อมีจินตภาพที่ดีต่อสินค้าภายในได้ชื่อการค้านั้น จึงกล่าวได้ว่าจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมได้ผลสนับสนุนกับการศึกษาที่เกย์ทำมาก่อน คือในการเลือกดื่มเบียร์ ผู้บริโภคก็ใช้ชื่อการค้าเป็นสิ่งแรกในการเลือก เช่น เดียวกับสินค้าประเภทอื่นที่มีผู้เคยศึกษามา และเช่นเดียวกับเบียร์ในต่างประเทศด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยที่ได้นี้ได้จากการพิจารณาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๑๐ ซึ่งแสดงว่าข้อสรุปที่ได้นี้มีโอกาสคลาดเคลื่อนถึง ๑๐ % ดังนั้นจึงควรพิจารณาจากข้อมูลการรายงานด้วยถ้อยคำ

^{๕๐} Brown, loc.cit.

^{๕๑} Cunningham, loc.cit.

^{๕๒} Tucker, loc.cit.

^{๕๓} Makens, loc.cit.

^{๕๔} White, loc.cit.

^{๕๕} Schartz, loc.cit.

^{๕๖} Allison, loc.cit.

^{๕๗} Jacoby, loc.cit.

ด้วย ซึ่งจากการพิจารณาข้อมูลการรายงานด้วยถ้อยคำประกอบเข้ากับข้อมูล - พฤติกรรม ผลปรากฏว่ากลุ่มผู้บริโภคที่บ่งชี้ชอบคืบเป็นร์ตราสิงห์ ซึ่งมีเป็นจำนวน ร้อยละ ๘๒.๔ ของผู้บริโภคทั้งหมดนั้น ในการทดลองจริงนี้การเลือกชื่อการค้าสิงห์มากกว่าชื่อการค้าอมฤต โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มผู้บริโภคที่บ่งชี้ชอบคืบเป็นร์อมฤต ซึ่งมีเพียงร้อยละ ๑๗.๑ ของผู้บริโภคทั้งหมดนั้น ในการทดลองจริงนี้การเลือกชื่อการค้าของเบียร์ ๒ ชนิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวสรุปได้ว่าชื่อการค้ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกคืบของผู้บริโภค และจากข้อมูลเห็นได้ว่า ผู้บริโภค มีความเลื่อมใสในชื่อการค้าของเบียร์ตราสิงห์มากกว่าเบียร์อมฤต

๒. อิทธิพลของคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์

จากข้อมูลพฤติกรรมพบว่าในการเลือกคืบเป็นร์รวมทุกเงื่อนไขและเฉพาะเงื่อนไขขวดเหมือนรสดั้งนี้ ผู้บริโภค มีการเลือกคืบเป็นร์โดยพิจารณาการเลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ ๒ ชนิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ - แสดงว่าผู้บริโภคเลือกคืบเป็นร์โดยไม่ขึ้นกับคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับการศึกษาของชวาตซ์^{๕๙} และแอลลิสัน^{๖๐} ซึ่งศึกษา กับเบียร์ของต่างประเทศ พบว่าผู้บริโภคไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเบียร์ต่างชนิดได้ ทำให้ไม่สามารถประเมินคุณภาพของเบียร์ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า เบียร์ตราสิงห์และเบียร์อมฤตมีคุณภาพ (รสและกลิ่น) ไม่แตกต่างกันพอที่ผู้บริโภคจะรับรู้ได้ ส่วนในการเลือกคืบเป็นร์เฉพาะเงื่อนไขขวดต่างรสดั้งนั้น ผู้บริโภค มีการเลือกคืบเป็นร์โดยพิจารณาการเลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ ๒ ชนิด

^{๕๙} Schartz, loc.cit.

^{๖๐} Allison, loc.cit.

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม แสดงว่าการเลือกตั้งเบียร์ของผู้บริโภคขึ้นอยู่กับคุณภาพ จากข้อมูลผู้บริโภคเลือกว่าคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์อุตสาหกรรมกว่าเบียร์ตราลิงห์ อาจแสดงให้เห็นว่าในเงื่อนไขนี้ ผู้บริโภคสามารถแยกความ - แตกต่างของคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ ชนิดนี้ได้ อย่างไรก็ตามจาก ๒ เงื่อนไขที่กล่าวข้างต้นเห็นได้ว่าคุณภาพไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งเลย โดยเฉพาะในเงื่อนไขขาดเมื่อรสต่างซึ่งเป็นขั้นการทดสอบที่มุ่งหาอิทธิพลของคุณภาพ (รส และกลิ่น) ของเบียร์โดยตรง เพราะผู้บริโภคจะได้ตั้งเบียร์ที่รินจากขวดตราลิงห์ ทั้งคู่ จากขวดคอมบุตทั้งคู่ และจากขวดที่ไม่ติดเชื้อการค้าทั้งคู่ จึงไม่มีอิทธิพลของสิ่งอื่นมาเป็นสิ่งแนะนำในการเลือกเลียนอกจากคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์เท่านั้น ในเงื่อนไขดังกล่าวนี้ยังไม่แสดงอิทธิพลของคุณภาพให้ปรากฏ และในการวิเคราะห์รวมทุกเงื่อนไขก็ไม่มีอิทธิพลของคุณภาพเข่นกัน จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าเหตุใดคุณภาพจึงแสดงอิทธิพลเฉพาะในเงื่อนไขขาดต่างรสต่างนี้เท่านั้น สิ่งที่ควรพิจารณาคือในเงื่อนไขดังกล่าว ผู้บริโภคจะได้ตั้งเบียร์แต่ละถูกที่คุณภาพ (รสและกลิ่น) ต่างกันในขวดที่ต่างกัน ลักษณะขวดที่ให้คุณภาพต่างกันเป็นขวดลิงห์ที่กับขวดคอมบุต ขวดลิงห์ที่กับขวดที่ไม่ติดเชื้อการค้า และขวดคอมบุตที่กับขวดที่ไม่ติดเชื้อการค้า ขวดแต่ละถูกจะบรรจุเบียร์ตราลิงห์และเบียร์อุตสาหกรรมซึ่งอาจตรงหรือสลับกันซึ่งการค้าที่ติดขัดก็ได้ดังนั้นการเลือกจึงอาจเป็นผลเนื่องมาจาก การเลือกเชื้อการค้าก็ได้ เพราะจากการพิจารณาอิทธิพลของเชื้อการค้าในข้อแรก พบว่าผู้บริโภค มีความเลื่อมใสในเชื้อการค้า อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้ว่าคุณภาพ (รสและกลิ่น) มีอิทธิพลนี้เป็นเพียงในเงื่อนไขเดียว และเป็นเงื่อนไขที่อาจมีผลมาจากการเลือกเชื้อการค้าอีกด้วย จึงไม่อาจสรุปได้ว่าผู้บริโภคเลือกตั้งเบียร์โดยยึดกับคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ นอกจากรสชาติข้อมูลการรายงานด้วยถ้อยคำ พนักงานผู้บริโภคที่บ่งชี้ขอบเขตเบียร์ตราลิงห์และขอบเขตเบียร์อุตสาหกรรมมีการเลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ในการทดสอบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ความมีนัยสำคัญ .๐๙ ประกอบกับว่าจากการพิจารณาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๑๐ ก็ตาม คุณภาพของเบียร์ก็ไม่แสดงอิทธิพลต่อ

พฤติกรรมการ เลือกคิมของผู้บริโภค จึงสรุปได้ว่า การ เลือกคิมเบียร์ของผู้บริโภค ไม่ขึ้นกับคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อการค้าและคุณภาพของเบียร์

ในพฤติกรรมการ เลือกคิมเบียร์ของผู้บริโภค พนวจชื่อการค้าและคุณภาพ ของเบียร์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่าในการ เลือกคิมเบียร์ของผู้บริโภคนั้น การ เลือกโดยพิจารณาจากชื่อการค้าไม่เกี่ยวข้องกับการ พิจารณาจากคุณภาพ (รสและกลิ่น) คือผู้บริโภคที่เลือกชื่อการค้าสิงห์และชื่อการค้า ออมฤตมีการ เลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ทั้ง ๒ ชนิดไม่แตกต่างกัน

๔. ความมีประสิบการณ์กับการ เลือกคิม..

ในพฤติกรรมการ เลือกคิมเบียร์ของผู้บริโภค พนวจความมีประสิบการณ์ใน การคิมเบียร์มีความสัมพันธ์กับการ เลือกชื่อการค้าของเบียร์ในเงื่อนไขรวมทุกเงื่อนไข และเงื่อนไขขวดต่างรสต่าง ($p < .10$ และ $p < .05$) แต่ในเงื่อนไขขวดต่างรส เหมือนไม่พบความสัมพันธ์นี้ จึงอาจสรุปได้ว่า ความมีประสิบการณ์ในการคิมเบียร์ สัมพันธ์กับการ เลือกชื่อการค้าของเบียร์ เพราะในเงื่อนไขรวมแสดง เป็นนั้น และในเงื่อนไขขวดต่างรสต่างก็เป็นกัน ส่วนในเงื่อนไขขวดต่างรสมีมื่อน ไม่พบความสัมพันธ์ อาจ เป็น เพราะผู้บริโภคคิมเบียร์จากขวดที่ติดชื่อการค้าต่างกัน ก็จริง แต่คุณภาพเบียร์ไม่แตกต่างกันเลย จึงอาจทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกว่า เลือก ขวดใดก็ได้ จึงไม่ปรากฏอิทธิพลของชื่อการค้า แต่จาก ๒ เงื่อนไขคือเงื่อนไขรวม และอีกหนึ่งเงื่อนไขขวดต่างกัน จึงอาจสรุปได้ว่า ความมีประสิบการณ์ในการคิมเบียร์ มีความสัมพันธ์กับการ เลือกชื่อการค้า และจากข้อมูลในตารางที่ ๑๔ ข. เห็นได้ว่า กุญแจมีประสิบการณ์ในการคิมเบียร์มากจะเลือกชื่อการค้าสิงห์มากกว่าชื่อการค้า - ออมฤต ส่วนกุญแจมีประสิบการณ์ในการคิมเบียร์น้อยมีการ เลือกชื่อการค้าทั้ง ๒ ไกล์ เดียงกัน อย่างไรก็ตามผลที่ได้ในเงื่อนไขรวมนั้นพิจารณาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๐

ซึ่งแสดงว่า ขอสรุปที่เด็นมิ โอกาสสก烙าด เคลื่อนถึง ๑๐ % สำหรับในการเลือก - คุณภาพของ เปียร์นนพบัวความมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ เปียร์ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๑๐ ก็ตาม จึงสรุปได้ว่าความมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ เปียร์กับการเลือกคุณภาพไม่มีความสัมพันธ์กัน

๔. การบ่งช่องเปียร์ของผู้บริโภคและเหตุผล

จากผู้บริโภคทั้งหมด ๘๐ คน มีผู้ที่เคยตัดสินใจเป็นจำนวนมาก ๕๙ คน บ่งช่องตัดสินใจเป็นจำนวนมาก ๓๙ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕ และบ่งช่องตัดสินใจเป็นจำนวนมาก ๘ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ จึงเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ของผู้บริโภคบ่งช่องตัดสินใจเปียร์ตราสิงห์

จากการคำนวณการร้อยละของเหตุผลในการบ่งช่องเปียร์ของผู้บริโภค พบว่าส่วนใหญ่กล่าวว่า เลือกตัดสินใจเปียร์นิดนั้น ๆ เพราะรสชาติ รองลงมาคือ เพราะความเคยชิน เป็นที่นิยมของคนส่วนใหญ่ หากอ้างถึงความต้องการได้ตามลำดับ จากเหตุผลที่ผู้บริโภคกล่าวว่าอ้างนี้ จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เพราะรสชาติ ซึ่งหากพิจารณาในพฤติกรรมการเลือกตัดสินใจในการทดลองแล้ว ปรากฏว่าผู้บริโภคเลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเปียร์ตราสิงห์และเปียร์อุดมสุกไม่แตกต่างกัน นอก จากในเงื่อนไขข้อต่อไปนี้เพียงเงื่อนไขเดียว และในเงื่อนไขนี้ผู้บริโภคยังเลือกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเปียร์อุดมสุกมากกว่าเปียร์ตราสิงห์อีกด้วย ทั้ง ๆ ที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่บ่งช่องตัดสินใจเปียร์ตราสิงห์ จากการวิจัยนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บริโภคเลือกตัดสินใจเปียร์โดยมีเหตุผลในการเลือกอย่างอื่น ไม่ใช่ เพราะรสชาติที่ผู้บริโภคกล่าวอ้าง ซึ่งการไม่สอดคล้องกันระหว่างข้อมูลพฤติกรรมกับข้อมูลการรายงานคำอธิบายคำอ้าง เป็นไปตามทฤษฎีความไม่สอดคล้องทางความคิดความเข้าใจของเฟสติงเจอร์^{๖๐}

ที่กล่าวว่า หลังการตัดสินใจเลือก คนส่วนใหญ่มากเกิดความไม่แน่ใจว่าเลือกได้ อย่างดีแล้วແน้นอน หร่าให้เกิดความไม่สบายนิ วิธีการลดความไม่สบายนี้ก็คือ พยายามหาเหตุผลในด้านดีของสิ่งที่ตนเลือก เป็นเหตุผลที่เกิดขึ้นหลังจากการตัดสินใจเลือกแล้ว เหตุผลรองลงมาที่ผู้บริโภคบ่งคือ ความเคยชิน ซึ่งนับเป็นเหตุผลที่นำสันใจอันหนึ่ง ก็คือเคยคิดเมื่อเรื่องนิดใดก็คิดแต่ซึ่นนิดนั้นไปตลอด เกิดความพอใจแล้วจึงไม่สนใจกับชนิดอื่นอีก ทั้ง ๆ ที่ชนิดอื่นอาจดีเท่า ๆ กันหรือดีกว่าก็ตาม เหตุผลต่อมาคือเป็นที่นิยมของคนส่วนใหญ่ เหตุผลข้อนี้จะเห็นได้ว่าผู้บริโภคเลือก คิดเมื่อเรื่องนิดนั้น ๆ เพราะต้องการทำตามสังคมคนส่วนใหญ่ ซึ่งอาจทำให้เขารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือรู้สึกปลดปล่อยโดยเชื่อว่า เมื่อคนส่วนใหญ่นิยมใช้ก็คงจะเป็นสิ่นก้าวที่ดีคุณภาพ เหตุผลต่อมาคือ หาก็ได้ง่าย เหตุผลนี้ผู้บริโภคตีความไว้ว่า เมื่อเขางสั่ง เปียร์มาคัมมักไม่ได้สั่งว่า เปียร์อะไร ผู้ขายมักน้ำเปียร์ตราสิงห์มาให้ ซึ่งผู้บริโภคก็ไม่ได้ปฏิเสธ จากเหตุผลนี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคไม่ได้คำนึงถึงรสของเบียร์ หรืออาจเป็นเพราคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ตราสิงห์และเบียร์อมฤตไม่แตกต่างกันมากดังผลการวิจัยข้อมูลพฤติกรรมซึ่งทันก็เป็นได้ เหตุผลที่ผู้บริโภคอาจน้อยที่สุดคือเหตุผลที่ว่าครานี้เชื่อถือได้ แต่จากการทดสอบ ความแตกต่างในการเลือกชื่อการค้าของเบียร์ในการทดลองจริง พบว่าผู้บริโภค มีความเลื่อมใสในชื่อการค้าจริง ถึงนั้นเหตุผลที่ว่าครานี้เชื่อถือได้นั้น อาจเป็นเหตุผลที่แท้จริงในการเลือกด้วย แต่ผู้บริโภคส่วนใหญ่กลับไม่ยอมรับโดยอาจนิ่งความติดว่า เป็นเหตุผลที่จะไม่ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ในกลุ่มผู้มีประสบการณ์ในการซื้อบีร์มากนั่น เหตุผลในการเลือกคือ เปียร์ตามลำดับ เช่น เดียวกับกลุ่มผู้บริโภครวมทั้งหมด ส่วนในกลุ่มผู้มีประสบการณ์ในการดื่มเบียร์น้อย ส่วนใหญ่ให้เหตุผลแรกก็คือสี เช่น เดียวกัน ลำดับเหตุผลอื่น เช่น เดียวกับผู้บริโภคทั้งหมด นอกจากเหตุผลที่ว่าความเคยชินถูกอ้างไว้เป็น - เหตุผลรองสุดท้าย

๖. ความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพในการดื่มเบียร์กับการบ่งช่องเบียร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการรายงานด้วยตัวอย่าง พบว่าความมีประสิทธิภาพในการดื่มเบียร์กับการบ่งช่องเบียร์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือความมีประสิทธิภาพในการดื่มเบียร์เกี่ยวข้องกับการบ่งช่องเบียร์ และจากข้อมูลในตารางที่ ๑๑ เห็นได้ว่ากลุ่มผู้มีประสิทธิภาพในการดื่มเบียร์มากจะมีการบ่งช่องดื่มเบียร์ตราสิงห์มากกว่าเบียร์ออมฤตอย่างเห็นได้ชัด ส่วนกลุ่มผู้มีประสิทธิภาพในการดื่มเบียร์น้อยจะมีการบ่งช่องดื่มเบียร์ตราสิงห์มากกว่าเบียร์ออมฤต เพียงเล็กน้อยเท่านั้น การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น เพราะว่าเบียร์ตราสิงห์เป็นสินค้าที่ออกสู่ตลาดก่อนเบียร์ออมฤต ผู้บริโภคเกิดความเคยชินในการดื่มก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามไม่อาจสรุปถึงกล่าวได้อย่างแน่นอน เพราะในการแบ่งกลุ่มผู้บริโภคออกเป็นผู้มีประสิทธิภาพมากและน้อยนั้นใช้ความถี่ในการดื่มเบียร์เป็นเกณฑ์ และจากการพิจารณาตารางที่ ๓ และ ๔ เห็นได้ว่าฐานนิยมของระยะเวลาในการดื่มเบียร์ของทั้ง ๒ กลุ่มเป็น ๕ ถึง ๖ ปีเท่ากัน จึงอาจเป็นเพราะเหตุผลที่นักเนื้อไม่จำกัน

๗. การบ่งช่องความสามารถในการแยกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ตราสิงห์ และเบียร์ออมฤต

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ๔๑ คน มีผู้บ่งช่องความสามารถแยกคุณภาพของเบียร์ทั้ง ๒ ชนิดนี้ได้เป็นจำนวน ๓๐ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๙๒ และผู้บ่งช่องว่าไม่สามารถแยกคุณภาพของเบียร์ ๒ ชนิดนี้ได้มีจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๘ จึงเห็นได้ว่ามีผู้บริโภคเกือบครึ่งหนึ่งที่มีความสามารถแยกคุณภาพ (รสและกลิ่น) ของเบียร์ ๒ ชนิดนี้ໄก็ล้ะ เกี่ยวกับคนไม่สามารถแยกได้ แต่ก็มีผู้บริโภคกว่าครึ่งที่คิดว่าคุณภาพของเบียร์ ๒ ชนิดต่างกันจนสามารถแยกได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาตัวกรองแล้ว เห็นได้ว่าคุณภาพของเบียร์ ๒ ชนิดนี้ไม่แตกต่างกันผู้บริโภครับรู้ได้จริง

๘. ความคิดเห็นของผู้บริโภคเรื่องความนิยมเลือกคิ่มเบียร์

มีผู้บริโภคร้อยละ ๔๕.๓๑ ที่คิดว่าคนส่วนใหญ่ชอบคิ่มเบียร์ตราสิงห์ และร้อยละ ๑๕.๖๙ ที่คิดว่าคนส่วนใหญ่ชอบคิ่มเบียร์อัมฤต แสดงว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่คิดว่าคนทั่วไปนิยมคิ่มเบียร์ตราสิงห์มากกว่าเบียร์อัมฤต ซึ่งจากความคิดเห็นนี้อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่นาฬิกาฯ ในการเลือกคิ่มเบียร์ของผู้บริโภค.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปราชกรณ์มหาวิทยาลัย